

ДА ПОЧИТАМЕ СВЕЩЕНИЦИТЕ

Християнинът е длъжен да обича и почита свещениците. Ако и той, заедно с неверните, започне да ги оскърбява - работите му няма да вървят добре. Докогато кормчията е в добро душевно състояние, дотогава и плуващите с кораба са в безопасност; ако той, обаче, изпадне в скръб, поради оскърбление и вражда от спътниците, не може да бъде бдителен като по-рано; не може да действа според способността си и, без да иска - подхвърля на опасност пътниците. Така е и със свещениците. Ако те се ползват от вас с надлежна любов и почит, те са в състояние да се грижат усърдно и полезно за душите и живота ви; ако ли пък вие ги пренебрегвате и оскърбявате, с това разслабвате ръцете им и ставате причина, заедно с вас, и те да бъдат леко завлечени от вълните, макар да са силни и мъжествени. Припомнете си и помислете за това, което Христос е казал за водачите на Израила пред народната маса: "На Моисеевото седалище седнаха книжниците и фарисеите, затова всичко, що ви кажат да пазите, пазете и вършете" (Мат. 23:2-3). Сега не може да се каже, че свещениците са седнали на Моисеевото седалище - не, те са седнали на Христовото седалище, защото са приели Христовото учение.

Не виждате ли как всички се подчиняват на светските власти? Мнозина от подчинените често превъзхождат началстващите и със знатност на род, и с честен живот, и с голяма мъдрост - при все това от уважение към този, който ги е поставил, те и не помислюват за това различие, но изпълняват разпорежданията на царя, независимо от това кой е натоварен с власт над гражданите. Такъв е нашият страх пред началник, поставен от човек! А онзи, който е приел власт от Бога и е натоварен с грижа за душите - ние и го оскърбяваме, и го презираме, и го преследваме с какви ли не хули: и то тогава, когато ни е запретиено да съдим брата си, а ние изостряме език срещу свещениците! Това говоря не за да одобря и защита онези, които недостойно носят сана си; не - напротив, аз крайно скърбя и плача за тях; при все това настоявам, че в този случай подчинените и особено най-простите хора нямат право да съдят свещениците. Да допуснем, че живота на свещеника е най-порочен - ако ти, обаче, си внимателен към сам себе си, няма да претърпиш никаква вреда от това, което е поверено нему от Бога! Ако Бог е заставил ослицата да говори и чрез вълхвата е дарил духовно благословение; ако по такъв начин, чрез безсловестната уста на ослица и чрез нечестивия език на Валаама Той действувал за неблагодарните иудеи, толкоз повече за Вас би промишлявал, стига да бъдете признателни. Бог от своя страна ще направи всичко, каквото е нужно, и ще изпрати Духа Светаго, макар и крайно порочни да са свещениците. И това казвам не за това, че ние можем да бъдем безразлични към живота и поведението си, а за вас, подчинените, като видите неприличие в когото и да било от предстоятелите, да не увеличавате по този повод злото и за сами себе си!

И така, като знаем всичко това, нека се боим от Бога, нека уважаваме свещениците Му, нека им указваме любов и почит, та и за своите добри дела, и за уважението ни към тях, да получим голяма награда от Бога.